المملكة العربية السعودية
وزارة الشؤون الإسلامية والدعوة والإرشاد
وكالة المطبوعات والبحث العلمي

วิธีการละหมาดของท่านนบี ﷺ พร้อมวิธีการอาบน้ำละหมาด

เขียนโดย

เชคอับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮฺ บิน บาซ

ไทย
(تايلاندي)

وزارة الشؤون الإسلامية والدعوة والإرشاد
وكالة المطبوعات والبحث العلمي

المكتبة الإلكترونية الإسلامية
Islamic Electronic Library

أكثر من ٣٠٠٠ مادة مقروؤة ومسموعة ومرئية بـ٤٦ لغة
More than 3000 readable,audible,and visual materials in 46 languages

تم تحميل الكتاب من موقع
المكتبة الإلكترونية الإسلامية

The book had been downloaded from
Islamic Electronic Library site

www.islamic-ebook.com

islamic.ebook@moia.gov.sa

วิธีการละหมาดของท่านนบี ﷺ
พร้อมวิธีการอาบน้ำละหมาด

เขียนโดย

เชคอับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮฺ บิน บาซ

แปลโดย

ฮุซเซน หะยีนาแว

เผยแพร่โดย

กรมสื่อสิ่งพิมพ์และงานวิจัย

กระทรวงกิจการศาสนา ดะอฺวะฮฺ และการชี้นำ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على نبينا محمد
وعلى آله وصحبه، أما بعد :

มวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิของอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ขอวิงวอนต่อพระองค์ ทรงโปรดประทานความสันติและจำเริญแด่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ซึ่งเป็นบ่าวของอัลลอฮฺและเป็นศาสนทูตของพระองค์ และขอความสันติจงมีแด่ครอบครัวและบรรดาสหายของท่านด้วยเทอญ

นี่คือคำอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับการละหมาดตามแบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ฉันขอนำเสนอแด่พี่น้องมุสลิมและมุสลิมะฮฺ เพื่อให้ทุกคนที่อ่านมันจะได้พยายามใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตาม ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُوْنِي أُصَلِّيْ»

ความว่า ท่านทั้งหลายจงละหมาดเหมือนที่ท่านเห็นฉันละหมาด (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 595)

1. การอาบน้ำละหมาด

กล่าวคือ การอาบน้ำละหมาดโดยปฏิบัติตามโองการของอัลลอฮฺ ที่พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمۡتُمۡ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغۡسِلُواْ وُجُوهَكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ إِلَى ٱلۡمَرَافِقِ وَٱمۡسَحُواْ بِرُءُوسِكُمۡ وَأَرۡجُلَكُمۡ إِلَى ٱلۡكَعۡبَيۡنِۚ ﴾ (سورة المائدة: ٦)

ความว่า โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเจ้ายืนขึ้นเพื่อทำการละหมาด ก็จงล้างหน้าของและมือของพวกเจ้าถึงข้อศอก จงลูบศรีษะ และจงล้างเท้าของพวกเจ้าถึงตาตุ่มทั้งสองข้าง

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

«لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهُوْرٍ»

ความว่า การละหมาดที่ปราศจากความสะอาด (การอาบน้ำละหมาด)จะไม่ถูกตอบรับ (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 329)

และหะดีษของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ได้กล่าวว่า :

«إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَسْبِغِ الْوُضُوْءَ»

ความว่า เมื่อท่านจะละหมาด ก็จงอาบน้ำละหมาดให้ทั่ว (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 5782)

วิธีการอาบน้ำละหมาด มีดังต่อไปนี้

1. เนียตหรือตั้งใจว่าจะอาบน้ำละหมาด โดยไม่ต้องกล่าวเป็นวาจาออกมา เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ไม่เคยกล่าวในสิ่งที่เนียตหรือตั้งใจออกมาเป็นวาจา ทั้งในการอาบน้ำละหมาด การละหมาด และการปฏิบัติศาสนากิจอื่นๆ เนื่องจากอัลลอฮฺทรงรับรู้

เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในใจ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องบอกพระองค์ด้วยวาจาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในใจ

2. กล่าวพระนามของอัลลอฮฺว่า "**บิสมิลลาฮฺ**"
3. ล้างมือทั้งสองข้าง**สาม**ครั้ง
4. บ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูก**สาม**ครั้ง โดยใช้มือซ้ายเวลาสั่งน้ำออกจากโพรงจมูก
5. ล้างใบหน้าให้ทั่ว**สาม**ครั้ง เริ่มจากขอบหูขวาถึงขอบหูซ้ายในแนวขวาง และเริ่มจากขอบเส้นผมจรดสุดปลายคางในแนวตั้ง
6. ล้างแขน**สาม**ครั้ง เริ่มจากปลายนิ้วมือถึงข้อศอก เริ่มข้างขวาก่อน แล้วตามด้วยข้างซ้าย
7. ลูบศีรษะ**หนึ่ง**ครั้ง ลูบด้วยมือที่เปียกน้ำ จากด้านหน้าถึงท้ายศีรษะด้านหลังและวกกลับมาด้านหน้าอีกครั้ง
8. ลูบใบหูทั้งสองข้าง**หนึ่ง**ครั้ง โดยใช้นิ้วชี้แหย่ในรูหูและใช้หัวแม่มือลูบหลังใบหู
9. ล้างเท้าทั้งสองข้าง**สาม**ครั้ง เริ่มจากปลายนิ้วเท้าถึงตาตุ่ม เริ่มข้างขวาก่อนแล้วตามด้วยข้างซ้าย

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า :

«مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُسْبِغُ الوُضُوْءَ ثُمَّ يَقُوْلُ أَشْهَدُ أَنْ لَّا إِلٰـهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيْكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ؛ إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ» (رواه مسلم)

ความว่า ไม่มีการตอบแทนใดสำหรับบุคคลใดในหมู่พวกเจ้าที่อาบน้ำละหมาด ซึ่งเขาได้กล่าวหลังจากเสร็จสิ้นจากการอาบน้ำละหมาดว่า

أَشْهَدُ أَنْ لَّا إِلٰـهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيْكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ

ความว่า (ข้าพเจ้าขอปฏิญานตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺ และข้าพเจ้าขอปฏิญานตนว่า ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นบ่าวของอัลลอฮฺ และเป็นศาสนทูตของพระองค์)

นอกเสียจาก บรรดาประตูสวรรค์ทั้งแปดจะถูกเปิดสำหรับเขา โดยที่เขาสามารถเข้าไปทางประตูใดก็ได้ตามที่เขาต้องการ

2. ให้ผู้ละหมาดหันหน้าไปทางกิบละฮฺ

กล่าวคือ หันหน้าและเรือนร่างทั้งหมดไปทางทิศของกะอฺบะฮฺ ซึ่งตั้งอยู่ที่นครมักกะฮฺ ประเทศซาอุดิอาระเบีย ด้วยความตั้งใจว่าจะทำการละหมาดตามที่ได้ตั้งใจไว้ ไม่ว่าจะเป็นละหมาดฟัรฎูหรือสุนัต และไม่ต้องกล่าวในสิ่งที่เนียตหรือตั้งใจออกมาเป็นวาจา เพราะการกล่าวเนียต ออกมาป็นวาจานั้นไม่ได้ถูกบัญญัติไว้ หนำซ้ำมันเป็นบิดอะฮฺหรืออุตริในศาสนา เนื่องจากท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เองก็ไม่เคยกล่าวเนียตหรือสิ่งที่ตั้งใจออกมาเป็นวาจา บรรดาเศาะหาบะฮฺ(สหาย)ของท่านก็เช่นกัน

ควรต้องให้มีสิ่งขวางกั้น(สุตเราะฮฺ)หน้าอิมามที่เป็นผู้นำในการละหมาดหรือข้างหน้าผู้ที่ทำการละหมาดคนเดียว

การหันหน้าไปทางกิบละฮฺเป็นเงื่อนไขในการทำการละหมาด แต่ก็มีกรณีที่ยกเว้น ซึ่งถูกเขียนไว้อย่างชัดเจนในตำราของนักวิชาการอิสลาม (เช่น การทำการละหมาดในยามกลัวหรือสงคราม และการละหมาดสุนัตบนยานพาหนะในขณะเดินทาง)

3. ตักบีเราะตุลอิห์รอม

กล่าวตักบีรพร้อมสายตาที่มองไปยังที่สุญูด ด้วยคำกล่าวว่า “**อัลลอฮุ อักบัรฺ**” ซึ่งมีความว่า อัลลอฮฺผู้ยิ่งใหญ่

4. ยกมือทั้งสองข้างขณะตักบีร

กล่าวคือ ยกมือทั้งสองข้างขณะกล่าวตักบีร ให้สูงระดับไหล่หรือติ่งหู ด้วยการชู/คลายนิ้วมือทั้งหมดและหันฝ่ามือไปทางกิบละฮฺ

5. วางมือทั้งสองข้างบนหน้าอก

ให้วางฝ่ามือขวาทับบนมือซ้าย หรือตรงข้อมือซ้าย หรือวางตรงช่วงแขน ขณะวางมือบนหน้าอกในช่วงที่ยืนละหมาด เพราะมีรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

6. สุนัตให้อ่านดุอาอ์ อัล-อิสติฟตาห์

اللّٰهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَّ بَيْنَ الْـمَشْرِقِ وَالْـمَغْرِبِ، اللّٰهُمَّ نَقِّنِيْ مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللّٰهُمَّ اغْسِلْنِيْ مِن خَطَايَايَ بِالْـمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ. (رواه البخاري)

ความว่า โอ้อัลลอฮฺ ขอทรงแยกข้าพระองค์ให้ห่างไกลจากความผิดเหมือนที่พระองค์ทรงแยกทิศตะวันออกกับทิศตะวันตก โอ้อัลลอฮฺ ขอทรงชำระข้าพระองค์ให้บริสุทธิ์จากบาป ดังที่ผ้าขาวขาวถูกชำระจากสิ่งสกปรก โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์โปรดล้างข้าพระองค์จากความผิดทั้งหลายด้วยน้ำ ด้วยหิมะ และลูกเห็บ (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์)

หรือถ้าต้องการที่จะกล่าวแทนคำดังกล่าว ก็จงกล่าวว่า :

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالٰى جَدُّكَ وَلَا إِلٰــهَ غَيْرُكَ

ความว่า มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺองค์อภิบาลแห่งเรา การสรรเสริญมีแด่พระองค์ ความประเสริฐมีในพระนามของพระองค์ เกียรติแห่งพระองค์ช่างสูงส่ง และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์

เมื่อผู้ที่ทำการละหมาดอ่านดุอาอ์ อัล-อิสติฟตาห์ ที่มีสายรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม นอกจากสองบทดังที่กล่าวมาข้างต้น ก็ถือว่าเป็นที่อนุญาต และจะเป็นการดีที่ยิ่งถ้าอ่านบทดุอาอ์ อัล-อิสติฟตาห์ ที่ไม่ซ้ำกัน(ในแต่ละครั้งเวลาละหมาด) เพราะเป็นการปฏิบัติตามซุนนะฮฺอย่างสมบูรณ์

ให้กล่าวหลังจากดุอาอ์ อัล-อิสติฟตาห์ ว่า :

أَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ

بِــسْــمِ اللهِ الــرَّحْمٰنِ الــرَّحِــيْمِ

ความว่า ข้าพระองค์ขอหลีกพ้นด้วยอัลลอฮฺเพื่อให้ห่างไกลจากชัยฏอนผู้ถูกสาปแช่ง ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

แล้วอ่านสูเราะฮฺ อัล-ฟาติหะฮฺ เนื่องจากคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า

«لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ»

ความว่า การละหมาดจะไม่ถูกรับ สำหรับบุคคลใดที่ไม่ได้อ่านสูเราะฮฺ อัล-ฟาติหะฮฺ (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 714)

หลังจากอ่านอัลฺฟาติหะฮฺเสร็จสิ้นแล้ว ก็จงกล่าวว่า "**อามีน**" ซึ่งมีความว่า "ขอพระองค์อัลลอฮฺทรงตอบรับด้วยเทอญ" อ่านด้วยเสียงดัง ในการละหมาดที่อ่านเสียงดัง (คือ มัฆริบ อิชาอ์ และศุบหฺ) และอ่านด้วยเสียงค่อยในการละหมาดที่อ่านค่อย(คือ ซุฮรฺ และอัศรฺ) และอ่านตามด้วยอายะฮฺอัลกุรอานที่สะดวกจะอ่าน

จะเป็นการดีที่สุดถ้าอ่านสูเราะฮฺที่มีความยาวปานกลาง(เอาสัฏ อัล-มุฟัศศ็อล)ในการละหมาดซุฮรฺ อัศรฺ และอิชาอ์ อ่านสูเราะฮฺที่ยาว (ฏิวาล อัล-มุฟัศศ็อล)ในการละหมาดศุบหฺ และอ่านสูเราะฮฺที่ยาวในบางครั้งและสั้น(กิศอรฺ อัล-มุฟัศศ็อล) ในบางครั้งในการละหมาดมัฆริบ นั่นคือการปฏิบัติตามหะดีษที่มีสายรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

7. ก้มรุกูอฺพร้อมกล่าวตักบีร

ยกมือทั้งสองข้างให้อยู่ระดับหัวไหล่หรือติ่งหู พร้อมกับกล่าวตักบีรเมื่อก้มรุกูอฺ ให้ศีรษะตั้งฉากกับแผ่นหลัง และวางมือทั้งสองข้างบนหัวเข่าโดยที่นิ้วแยกกัน ให้มีฏุมะนีนะฮฺ(สมาธิหรือการเว้นช่วงให้นานพอประมาณ)ในการรุกูอฺ และกล่าวว่า

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيْمِ

ความว่า มหาบริสุทธิ์ พระผู้อภิบาลของข้า พระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่

จะเป็นการดียิ่ง ถ้าอ่านสามครั้ง หรือมากกว่านั้น และสุนัตให้กล่าวพร้อมกับดุอาอ์ดังกล่าว คือ

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ

ความว่า มหาบริสุทธิ์เถิดพระองค์ โอ้อัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งเรา และด้วยการสรรเสริญแด่พระองค์ โอ้องค์อภิบาลแห่งเราขอโปรดประทานอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ด้วยเทอญ

8. เงยศีรษะขึ้นจากการรุกูอฺ

ให้ยกมือทั้งสองข้างให้อยู่ระดับหัวไหล่หรือติ่งหูขณะเงยศีรษะขึ้นจากการรุกูอฺ พร้อมกล่าวว่า :

سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

ความว่า อัลลอฮฺทรงได้ยิน สำหรับผู้ใดที่สรรเสริญพระองค์

ให้กล่าวเมื่อเป็นอิมามในการนำละหมาด หรือเมื่อทำการละหมาดคนเดียว

เมื่อยืนตรงแล้วให้กล่าวว่า :

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْداً كَثِيْراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيْهِ، مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ

ความว่า โอ้พระผู้อภิบาลแห่งเรา ขอสรรเสริญแด่พระองค์ ด้วยการสรรเสริญที่มากมาย ที่ดี และที่ประเสริฐ ให้เต็มทั้งฟากฟ้า แผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง และเต็มทุกสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์นอกเหนือจากนั้น

สำหรับมะอ์มูมซึ่งเป็นผู้ตาม ให้กล่าวในขณะเงยหน้าขึ้นจาก รุกูอฺด้วยดุอาอ์ข้างต้นเช่นกัน

ถ้าหากจะกล่าวเพิ่มเติมทั้งเมื่อเป็นอิมามหรือละหมาดคนเดียวว่า :

أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْـمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِـمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْـجَدِّ مِنْكَ الْـجَدُّ

ความว่า พระองค์ผู้เป็นเจ้าของการสรรเสริญและความยิ่งใหญ่ สิ่งที่บ่าวสมควรกล่าวมากที่สุด ซึ่งพวกเราทั้งหลายล้วนเป็นบ่าวของพระองค์ โอ้อัลลอฮฺ (นั่นคือคำกล่าวว่า)โอ้พระผู้อภิบาลแห่งเรา ไม่มีผู้ใดห้ามได้ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทาน ย่อมไม่มีผู้ใดให้ได้ในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงห้ามไว้ และความร่ำรวย/อำจาจของผู้ใดไม่อาจอำนวยผลแก่คนผู้นั้นต่อหน้าพระองค์(หรือจากการลงโทษของพระองค์)ได้

การอ่านดุอาอ์ข้างต้นจะเป็นสิ่งที่ดียิ่ง เนื่องจากมีรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

และสุนัตให้วางมือทั้งสองข้างบนหน้าอก โดยที่มือขวาทับมือซ้าย เหมือนที่ทำขณะยืนตรงก่อนที่จะก้มรุกูอฺ เพราะมีสายรายงานจากท่าน นบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จากหะดีษ วาอิล บิน หะญัร และสะฮ์ลฺ บิน สะอัด เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุมา

9. ลงสุญูดพร้อมกล่าวตักบีร

หากเป็นการสะดวก ให้ลงหัวเข่าทั้งสองข้างก่อนวางมือ แต่ถ้าลำบากให้เอามือลงก่อนได้ และให้นิ้วมือและเท้ายันกับพื้น พร้อมหันทั้งนิ้วมือและนิ้วเท้าไปทางกิบละฮฺ ในขณะสุญูดให้ยึดบนอวัยวะทั้งเจ็ด คือ หน้าผากกับจมูก ฝ่ามือทั้งสองข้าง หัวเข่าทั้งสองข้าง และนิ้วเท้าทั้งสองข้าง ให้กล่าวขณะสุญูดว่า :

سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى

ความว่า มหาบริสุทธิ์แด่พระผู้อภิบาลผู้สูงส่งของข้าพระองค์

สุนัตให้กล่าวสามครั้ง หรือมากกว่านั้น และสุนัตให้กล่าวพร้อม ดุอาอ์ดังกล่าวว่า

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِيْ

ความว่า มหาบริสุทธ์เถิดพระองค์ โอ้อัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งเรา และด้วยการสรรเสริญแด่พระองค์ โอ้องค์อภิบาลแห่งเรา ขอโปรดประทานอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ด้วยเทอญ

ควรมีการกล่าวดุอาอ์ให้มากในขณะสุญูด เนื่องจากหะดีษของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า :

«أَمَّا الرُّكُوْعُ فَعَظِّمُوا فِيْهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُوْدُ فَاجْتَهِدُوْا فِيْ الدُّعَاءِ، فَقَمِنٌ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ»

ความว่า เมื่อก้มรุกูอฺ พวกท่านจงกล่าวยกย่องถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ และเมื่อสุญูด พวกท่านจงจริงจังในการขอดุอาอ์ เพราะนั่นคือที่ที่ดุอาอ์ของท่านมีนัยอันสมควรแก่การตอบรับ (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 738)

ให้ขอแต่ความดีงามทั้งโลกนี้และโลกหน้าจากพระองค์อัลลอฮฺ ทั้งในการละหมาดฟัรฎูและละหมาดสุนัต

ในขณะสุญูด ท่านจงยืดแขนให้ห่างจากลำตัว หน้าท้องและสะโพก และให้สะโพกห่างหรือแยกออกจากแข้ง พร้อมกับยกแขนให้ขึ้นเหนือพื้น ดังคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม :

«اعْتَدِلُوا فِي السُّجُوْدِ، وَلَا يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ انْبِسَاطَ الْكَلْبِ»

ความว่า ท่านจงสุญูดให้ดีพอปานกลาง(ไม่นอนราบและไม่งอตัว) และห้ามบุคคลใดวางแขนของเขาบนพื้นเช่นที่สุนัขทำ (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 779)

10. ยกศีรษะขึ้นจากสุญูดพร้อมกล่าวตักบีร

เมื่อลุกขึ้นจากสุญูด ให้นั่งบนเท้าซ้ายที่วางพับบนพื้น และให้เท้าขวายันกับพื้น และนำมือไปวางบนหัวเข่าและต้นขาทั้งสองข้าง และให้กล่าวว่า :

رَبِّ اغْفِرْلِيْ وَارْحَمْنِيْ، وَاهْدِنِيْ وَارْزُقْنِيْ، وَعَافِنِيْ وَاجْبُرْنِي

ความว่า โอ้อัลลอฮฺ ขอทรงโปรดให้การอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์ ขอทรงให้การชี้นำแก่ข้าพระองค์ ขอทรงโปรด

ประทานปัจจัยยังชีพแก่ข้าพระองค์ ขอทรงโปรด
คุ้มครองข้าพระองค์ และขอทรงประทานความ
ร่ำรวยด้วยเทอญ

และให้มีฏุมะอ์นีนะฮฺ(สมาธิหรือเว้นช่วงให้นานพอประมาณ)ในการนั่ง

11. สุญูดครั้งที่สอง

ให้กล่าวตักบีรขณะลงสุญูด และปฏิบัติให้เหมือนกับสุญูดในครั้งแรก

12. ยกศีรษะขึ้นจากสุญูดพร้อมกล่าวตักบีร

เมื่อยกศีรษะขึ้นจากสุญูด ให้นั่งสักครู่หนึ่ง นั่งเหมือนการนั่งระหว่างสองสุญูด ซึ่งเรียกว่านั่งพัก มันคือสุนัต ถ้าหากไม่ปฏิบัติเช่นนั้น ก็ถือว่าไม่น่าเกลียด และไม่มีการซิกิรฺหรือดุอาอ์ใดๆ ขณะนั่งพัก เสร็จแล้วให้ลุกขึ้นละหมาดร็อกอัตที่สอง ให้มือจับที่หัวเข่าขณะลุกขึ้นยืนหากเป็นการสะดวก แต่ถ้าหากลำบาก

ก็ใช้มือดันที่พื้น เมื่อยืนตรงแล้วให้อ่าน สูเราะฮฺ อัล-ฟาติหะฮฺ และตามด้วยอายะฮฺที่สะดวกที่จะอ่าน ให้ปฏิบัติเหมือนร็อกอัตแรก

13. กรณีละหมาดสองร็อกอัต

การละหมาดที่มี 2 ร็อกอัต เช่น ละหมาดศุบหฺ ละหมาดวันศุกร์ ละหมาดวันอีด วิธีการนั่งหลังจากลุกขึ้นจากการสุญูดครั้งที่สอง ให้นั่งบนเท้าซ้ายที่เสียบเข้าไปวางใต้สะโพก และให้เท้าขวายันกับพื้น นำมือขวาไปวางบนต้นขาข้างขวา พร้อมกับกำนิ้วมือทั้งหมด ยกเว้นนิ้วชี้ และชี้ด้วยนิ้วชี้ เพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นเอกภาพของพระองค์อัลลอฮฺ

จะเป็นการดียิ่ง หากกำนิ้วก้อยและนิ้วนาง และให้หัวแม่มือต่อเป็นวงกับนิ้วกลาง และชี้ด้วยนิ้วชี้ เนื่องจากการนั่งทั้งสองลักษณะล้วนเป็นการปฏิบัติของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ทั้งนั้น ดังนั้นหากปฏิบัติทั้งสองวิธีโดยไม่ซ้ำกันจะเป็นสิ่งที่ดียิ่ง

และให้นำมือซ้ายไปวางบนต้นขาและหัวเข่าข้างซ้าย

ในขณะนั่ง ให้อ่านตะชะฮ์ฮุด คือ :

التَّحِيَّاتُ للهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِيْنَ، أَشْهَدُ أَنْ لَّا إِلٰـهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ

ความว่า มวลการสดุดี การขอพร และความดีทั้งหลาย ขอมีแด่พระองค์อัลลอฮฺ โอ้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ขอความสันติ ความประเสริฐ ความกรุณาปรานี จากเอกองค์อัลลอฮฺจงมีแด่ท่าน ขอความสันติจงมีแด่พวกเรา และบรรดาบ่าวของพระองค์ที่ศอลิหฺ(ผู้มีคุณธรรม) ข้าพเจ้าขอปฏิญานตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจาก อัลลอฮฺ และขอปฏิญานตนว่าท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นบ่าวของอัลลอฮฺ และเป็นศาสนทูตของพระองค์

ให้กล่าวหลังจากนั้นว่า :

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى إِبْرَاهِيْمَ وَآلِ إِبْرَاهِيْمَ إِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّـجِيْدٌ، وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى إِبْرَاهِيْمَ وَآلِ إِبْرَاهِيْمَ إِنَّكَ حَمِيْدٌ مَـجِيْدٌ

ความว่า ข้าพเจ้าขอวิงวอนต่อพระองค์อัลลอฮฺ ขอทรงโปรดประทานความจำเริญให้แด่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม และเครือญาติของท่าน ดังที่พระองค์ทรงได้ประทานความจำเริญแก่ท่านนบีอิบรอฮีม และเครือญาติของท่าน แท้จริงพระองค์ทรงเป็นที่ได้รับการสรรเสริญและเป็นผู้ที่ทรงเกียรติ และขอทรงโปรดประทานความประเสริฐแด่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม และครอบครัวของท่าน ดังที่พระองค์ทรงได้ประทานความประเสริฐแก่ท่านนบีอิบรอฮีม และเครือญาติของท่าน แท้จริงพระองค์ทรงป็นผู้ได้รับการสรรเสริญและเป็นผู้ที่ทรงเกียรติยิ่ง

และให้กล่าวขอการคุ้มครองจากอัลลอฮฺ จากสิ่ง 4 ประการ ด้วยการกล่าวว่า :

اللَّهُمَّ إِنِّيْ أَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْـمَحْيَا وَالْـمَمَاتِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْـمَسِيْحِ الدَّجَّالِ

ความว่า ข้าพเจ้าขอวิงวอนจากพระองค์อัลลอฮฺ ขอทรงโปรดให้ข้าพเจ้าห่างไกลจากการทรมานในนรกอเวจี ขอทรงโปรดให้ข้าพเจ้าห่างไกลจากการทรมานในหลุมฝังศพ ขอทรงโปรดให้ข้าพเจ้าห่างไกลจากความหายนะในการใช้ชีวิตปัจจุบันและชีวิตหลังความตาย และขอทรงโปรดให้ข้าพเจ้าห่างไกลจากความหายนะของดัจญาล

ให้กล่าวตามด้วยดุอาอ์ขอความโชคดี ทั้งโลกนี้และโลกหน้า ตามความประสงค์และต้องการ

หากดุอาอ์(ขอพร)ให้แก่บิดามารดาหรือผู้อื่นที่เป็นมุสลิม อนุญาตให้กระทำได้ทั้งในละหมาดฟัรฎูและละหมาด

สุนัต เนื่องด้วยคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จากหะดีษของอิบนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เมื่อครั้งที่ถูกสอนในเรื่องการนั่งตะชะฮ์ฮุด และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า

«ثُمَّ لْيَتَخَيَّرْ مِنَ الدُّعَاءِ أَعْجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُوْ»

ความว่า จากนั้นให้เขาเลือกกล่าวดุอาอ์ตามที่เขาชอบใจ (บันทึกโดยอัน-นะสาอีย์ หมายเลข 1281)

มีรายงานในหะดีษบทอื่นว่า

«ثُمَّ لْيَتَخَيَّرْ بَعْدُ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ»

ความว่า จากนั้นให้เลือกขอพรในสิ่งที่ต้องการได้ (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 609)

ซึ่งมันรวมทั้งดุอาอ์ให้ได้สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวบ่าวทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

เมื่อเสร็จสิ้นจากการขอดุอาอ์ ให้หันหน้าไปข้างขวา พร้อมกับกล่าวสลามว่า :

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ

ความว่า ขอความสันติ และความประเสริฐ
จากอัลลอฮฺจงประสบแด่ท่านทั้งหลาย

และหันหน้าไปข้างซ้ายพร้อมกับกล่าวสลามดังกล่าวเช่นกัน

14. กรณีละหมาดสามร็อกอัต

การละหมาดที่มี 3 ร็อกอัต เช่น ละหมาดมัฆริบ หรือการละหมาดที่มี 4 ร็อกอัต เช่น ละหมาดซุฮฺรฺ อัศรฺ และอิชาอ์ ให้อ่าน ตะชะฮ์ฮุดครั้งแรกเหมือนที่ได้อธิบายแล้วข้างต้น พร้อมกับขอพร (เศาะละวาต) ให้กับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม

เมื่อเสร็จสิ้นแล้ว ให้ลุกขึ้นยืนด้วยการนำมือทั้งสองข้างไปจับที่หัวเข่าขณะลุกขึ้น และให้ยกมือทั้งสองข้างให้อยู่ระดับหัวไหล่หรือติ่งหูขณะยืนตรงพร้อมกับกล่าวตักบีรว่า "อัลลอฮุอักบัร"

หลังจากนั้นให้วางมือทั้งสองข้างบนหน้าอก ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น และให้อ่านสูเราะฮฺ อัล-ฟาติหะฮฺ อย่างเดียวในร็อกอัตที่ สาม และ สี่

ถ้าอ่านอายะฮฺหรือสูเราะฮฺอื่นเพิ่มหลังจากอัล-ฟาติหะฮฺ ในร็อกอัตที่ สาม และ สี่ ในการละหมาดซุฮรฺ เป็นบางครั้งบางคราว ก็เป็นการอนุญาตให้กระทำได้ เนื่องจากมีสายรายงานบ่งบอกเรื่องดังกล่าวจากหะดีษของอบู สะอีด เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ

ให้นั่งอ่านตะชะฮ์ฮุดสุดท้ายในร็อกอัตที่สามสำหรับละหมาด มัฆริบ และให้นั่งอ่านตะชะฮ์ฮุดสุดท้ายในร็อกอัตที่สี่สำหรับละหมาดซุฮรฺ อัศรฺ และอิชาอ์ เหมือนกับการกล่าวในการละหมาดสองร็อกอัตดังที่ได้อธิบายแล้วข้างต้น

และเมื่อเสร็จสิ้นแล้ว ก็ให้สลามข้างขวาก่อนและตามด้วยข้างซ้าย

สิ่งที่สุนัตให้กล่าวหลังละหมาด

- ขออภัยโทษจากอัลลอฮฺ 3 ครั้ง คือ กล่าวว่า :

أَسْتَغْفِرُ اللهَ

ความว่า ข้าพเจ้าขออภัยโทษจากพระองค์อัลลอฮฺ

- ให้กล่าวว่า

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ وَمِنْكَ السَّلاَمُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْـجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ

ความว่า ข้าพเจ้าขอวิงวอนจากพระองค์อัลลอฮฺ พระองค์คือความสันติ ความสันติทั้งหลายมาจากพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ประเสริฐ โอ้พระองค์ทรงเป็นผู้ครอบครองทั้งความยิ่งใหญ่และเกียรติยศ

อิมามจะกล่าวดุอาอ์นี้ ก่อนที่จะหันหน้าไปทางมะอ์มูม

- ให้กล่าวว่า

لَا إِلٰـهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، لَهُ الْـمُلْكُ وَلَهُ الْـحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٍ، اللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْـجَدِ مَنْكَ الْـجَدُ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، لَا إِلٰـهَ إِلَّا

اللهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الحَسَنُ، لَا إِلٰـهَ إِلَّا اللهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنُ وَلَوْ كَرِهَ الكَافِرُوْنَ

ความว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์อัลลอฮฺองค์เดียว พระองค์ไม่มีภาคีใดๆ ทั้งสิ้น พระองค์ทรงสิทธิในการปกครอง และทรงสิทธิในการสรรเสริญ พระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกๆ สิ่ง โอ้อัลลอฮฺ ย่อมไม่มีผู้ใดห้ามได้ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทาน ย่อมไม่มีผู้ใดให้ได้ในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงห้ามไว้ และความร่ำรวย/อำนาจของผู้ใดไม่อาจอำนวยผลแก่คนผู้นั้นต่อหน้าพระองค์(หรือจากการลงโทษของพระองค์)ได้ ไม่มีความสามารถและพลังอำนาจใดๆ นอกจากโดยพระองค์อัลลอฮฺ และไม่มีการจงรักภักดีต่อผู้ใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงสิทธิในการประทาน ทรงสิทธิในความประเสริฐ ทรงสิทธิในการสรรเสริญที่ดีงาม ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก

พระองค์ ด้วยความบริสุทธิ์ใจในการเชิดชูศาสนา ของพระองค์ ถึงแม้บรรดาพวกกาฟิรจะเกลียดชังเราก็ตาม

- กล่าวตัสบีห์ 33 ครั้ง คือ

سُبْحَانَ اللهِ

ความว่า พระองค์อัลลอฮฺทรงบริสุทธิ์ยิ่งนัก

- กล่าวตะห์มีด 33 ครั้ง คือ

الحَمْدُ للهِ

ความว่า การสรรเสริญทั้งมวลเป็นสิทธิแห่งอัลลอฮฺ

- กล่าวตักบีร 33 ครั้ง คือ

اللهُ أَكْبَرُ

ความว่า พระองค์อัลลอฮฺ ผู้ทรงยิ่งใหญ่

- และคำที่ 100 ให้กล่าวว่า

لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، لَهُ الْـمُلْكُ وَلَهُ الْـحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٍ

ความว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์อัลลอฮฺองค์เดียว พระองค์ไม่มีภาคีใดๆทั้งสิ้น พระองค์ทรงสิทธิในการครอบครอง และทรงสิทธิในการสรรเสริญ พระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกๆสิ่ง

- อ่านอายะฮฺ อัล-กุรสีย์

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥﴾

ความว่า ไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะใดๆ ที่แท้จริงนอกจากพระองค์อัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิตตลอดกาล ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งปวง พระองค์ทรงไม่ง่วงนอนและไม่นอนหลับ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟากฟ้าและแผ่นดินทั้งหลายเป็นสิทธิแห่งพระองค์ ใครเล่าคือผู้ที่ขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยการอนุมัติแห่งพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เกิดขึ้นก่อนพวกเขาและหลังพวกเขา พวกเขาจะไม่ได้รับรู้สิ่งใดๆ จากความรู้ของพระองค์นอกเสียจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ที่จะให้รู้เท่านั้น กุรสีย์ของพระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟากฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการรักษามันทั้งสองก็ไม่เป็นภาระหนักแก่พระองค์ และพระองค์นั้นคือ ผู้สูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

- และอ่านสูเราะฮฺ อัล-อิคลาศ,
- สูเราะฮฺ อัล-ฟะลัก
- และ สูเราะฮฺ อัน-นาส

โดยสุนัตให้อ่านสูเราะฮฺทั้งสามสูเราะฮฺละ 3 ครั้ง หลังจากละหมาดศุบหฺและมัฆริบ เนื่องจากมีหลายหะดีษที่รายงานเรื่องดังกล่าวจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

สูเราะฮฺ อัล-อิคลาศ

﴿ قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ۝٤ ﴾

ความว่า จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) พระองค์ คือ อัลลอฮฺผู้ทรงเอกะ พระองค์อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นที่พึ่ง พระองค์ทรงไม่ประสูติและไม่ถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์

สูเราะฮฺ อัล-ฟะลัก

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ۝١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِن
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِى
ٱلْعُقَدِ ۝٤ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝٥ ﴾

ความว่า จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่พระองค์ได้ทรงบันดาลขึ้น และจากความชั่วร้ายแห่งความมืดในเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่คลุม และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อน และจากความชั่วร้ายของผู้อิจฉาเมื่อเขาอิจฉา

สูเราะฮฺ อัน-นาส

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ۝١ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ۝٢ إِلَٰهِ
ٱلنَّاسِ ۝٣ مِن شَرِّ ٱلْوَسْوَاسِ ٱلْخَنَّاسِ ۝٤ ٱلَّذِى

يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ۝٥ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ
وَٱلنَّاسِ ۝٦ ﴾

ความว่า จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลแห่งมนุษยชาติ พระราชาแห่งมนุษยชาติ พระเจ้าแห่งมนุษยชาติ ให้พ้นจากความชั่วร้ายของผู้กระซิบกระซาบที่หลอกล่อ ที่กระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์ จากหมู่ญินและหมู่มนุษย์

การซิกิรฺที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นสุนัต ไม่ใช่ฟัรฎู หรือวาญิบ

ละหมาดสุนัต อัร-เราะวาติบ

ได้ถูกบัญญัติแก่มุสลิมทุกคนให้ละหมาดสุนัตก่อนซุฮรฺ 4 ร็อกอัต(ละหมาดครั้งละ 2 ร็อกอัต) หลังซุฮรฺ 2 ร็อกอัต

หลังมัฆริบ 2 ร็อกอัต หลังอิชาอ์ 2 ร็อกอัต และก่อนศุบหฺ 2 ร็อกอัต รวมทั้งหมดเป็น 12 ร็อกอัต

การละหมาด 12 ร็อกอัต ดังกล่าว เรียกว่า **อัร-เราะวาติบ** ซึ่งท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้รักษาและปฏิบัติการละหมาดดังกล่าวในยามที่อาศัยอยู่ที่ภูมิลำเนา แต่เมื่อท่านเดินทาง ท่านจะละทิ้งการละหมาดดังกล่าว นอกเสียจากละหมาดสุนัตก่อนศุบหฺและละหมาดวิติร ซึ่งป็นสิ่งที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จะปฏิบัติมันตลอด ทั้งยามที่ท่านอาศัยอยู่ที่ภูมิลำเนาและยามท่านเดินทาง

การทำการละหมาดสุนัตอัร-เราะวาติบที่บ้านจะเป็นการดียิ่ง แต่ถ้าหากละหมาดที่มัสญิด ก็อนุญาตให้กระทำได้ เนื่องจากคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

«أَفْضَلُ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِيْ بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوْبَةَ»

ความว่า การละหมาดที่ดีที่สุดของบุคคลหนึ่งนั้น คือ ทำการละหมาดที่บ้าน นอกเสียจากว่าละหมาดฟัรฎู(ให้ละหมาดที่มัสญิด) (บันทึกโดย

อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 689, มุสลิม หมายเลข 1301)

การรักษาสุนัตเราะวาติบ 12 ร็อกอัตให้คงไว้ตลอดไปนั้น เป็นสาเหตุหนึ่งให้ได้เข้าสวนสวรรค์ เพราะคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า

«مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً فِيْ يَوْمِهِ وَلَيْلَتِهِ تَطَوُّعًا بَنَى اللهُ لَهُ بَيْتًا فِيْ الْجَنَّةِ»

ความว่า ผู้ใดละหมาดสุนัต 12 ร็อกอัต ในยามกลางวันและค่ำคืนของเขาด้วยความสมัครใจ พระองค์อัลลอฮฺจะสร้างบ้านให้แก่เขาในสวนสวรรค์ (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 1198, 1199)

ถ้าหากละหมาดสุนัตก่อนละหมาดอัศรี 4 ร็อกอัต(ครั้งละ 2 ร็อกอัต) ก่อนละหมาดมัฆริบ 2 ร็อกอัต และก่อนละหมาดอิชาอ์ 2 ร็อกอัต ย่อมเป็นสิ่งที่ดีงาม เพราะสิ่งดังกล่าวเป็นสิ่งที่ถูกต้องซึ่งมีรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

และหากเขาละหมาดก่อนซุฮริ 4 ร็อกอัต และหลังซุฮริอีก 4 ร็อกอัต ก็จะเป็นการดี เนื่องจากหะดีษของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า

«مَنْ حَافَظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَى النَّارِ»

ความว่า ผู้ใดก็ตามที่รักษาการละหมาดก่อนซุฮริ 4 ร็อกอัต และหลังซุฮริ 4 ร็อกอัต อัลลอฮฺจะปกป้องเขาให้รอดพ้นจากนรก (บันทึกโดยอะห์มัด หมายเลข 25547, อัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 393)

หะดีษนี้รายงานโดยอะห์มัดและบรรดาเจ้าตำราอัส-สุนันจากท่านหญิงอุมมุ หะบีบะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ความหมายก็คือให้เพิ่มสองร็อกอัตจากสุนัตรอวาติบหลังซุฮริ เพราะรอวาติบหลังซุฮริเดิมมีสองร็อกอัต แต่ก่อนซุฮรินั้นจำนวนรอวาติบมีสี่ร็อกอัต เมื่อเพิ่มอีกสองในรอบหลังก็จะได้ผลบุญตามหะดีษของอุมมุ หะบีบะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

ขออัลลอฮฺประทานเตาฟีก ขอความจำเริญและความสันติสุขจงประสบแด่ท่านนบีของเรา ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม คือ ท่านนบีมุหัมมัด บุตรชายของอับดุลลอฮฺ ตลอดจนเครือญาติของท่าน สหายของท่าน และผู้ที่ปฏิบัติคุณงามความดีตามวิถีของท่านจนถึงวันสิ้นโลก